

[H. C. Hansen.]

mende en fordobling og for septembers vedkommende 60 pct.s stigning. Jeg tager begge månederne, fordi jeg ved, man taler om en regnvejrsdag i august, og det er muligt, at det er et særligt forhold, der i denne opgørelse har gjort sig gældende. Men der er i hvert fald tale om en betydelig stigning.

Nu skynder man sig så at igangsætte offentlige arbejder til et beløb på ca. 200 mill. kr., fordi administrationen af de militære arbejder har været så ringe og dårlig, som vi længe har frygtet.

Det er forbløffende, synes jeg og mit parti, at den højtærede forsvarsminister ikke har mere hold i tingene. Hans kollega, arbejdsministeren, sagde i radioen den 25. september, at regeringen havde planlagt militære anlægsarbejder for ca. 500 mill. kr., men at det nu viste sig kun at blive til 235 millioner, under halvdelen. Hvordan går det til, at forsvarsministeren lader en så betydelig fejlberægning passere i 8 måneder? Følger ministeren ikke med i sin administration, eller er det denne, der simpelthen svigter?

Regeringen er ivrig for at fremhæve, at produktionen på ny viser stigende tendens. Derimod er den ikke særlig ivrig efter at fortælle, hvordan det i det hele er gået med produktionen under denne regering. Lad mig sige et par ord herom.

Fra 1947 til 1948 steg industriproduktionen med 11 pct. Fra 1948 til 1949 steg den med 7 pct. Fra 1949 til 1950 steg den igen med over 11 pct. I alt var stigningen under den socialdemokratiske regering ca. 33 pct. Under den nuværende regering har udviklingen været en anden. Første halvår 1951 lå ca. 5 pct. over første halvår 1950. Andet halvår 1951 lå knap 5 pct. under andet halvår 1950. Første halvår 1952 lå ca. 8 pct. under første halvår 1951. Hertil kommer, at nedgangen i første halvår 1952 ikke blot ramte forbrugsvarer, men også investeringerne, ja selv en så vigtig eksportindustri som jern- og metalindustrien har udvist en ikke uvæsentlig tilbagegang.

På denne baggrund er det, at man nu med megen tilfredshed konstaterer, at der i en enkelt måned, nemlig august, har været en vis fremgang. Ja, efter at man i første halvdel af året har fået produktionen til at falde med ca. 8 pct., skulle det jo være

mærkeligt, om det ikke var muligt at få et enkelt lyspunkt frem.

Finansministeren er i sin finanslovtale inde på spørgsmålet og omtaler den almindelige tendens her i landet til faldende produktion. Som forklaring herpå anføres, at det er en tendens, som kendes fra de fleste europæiske lande. Hvor holdbart er nu dette? Ser man på produktionsudviklingen i Europa i første halvår 1952 og sammenligner den med første halvår 1951, får man for Danmarks vedkommende, som allerede anført, en nedgang på 8 pct. I Norge, Sverige og England har produktionen i første halvår 1952 derimod nogenlunde svaret til produktionen i første halvår 1951. I Frankrig er der tale om en produktionsstigning på 8 pct., og i Vesttyskland om en produktionsstigning på 4 pct. Og når produktionen i Sverige, Norge og England i første halvår 1952 har ligget på samme niveau som i første halvår 1951, må dette ses på baggrund af, at disse lande i forvejen havde fuld beskæftigelse.

Det faktiske forhold er desværre, at Danmark i en rapport over industriproduktionens udvikling i Vesteuropa, udarbejdet af Europakommissionen, har den europæiske rekord i tilbagegang. Sammen med Holland er Danmark det eneste land med nedgang gennem 1951 og den forløbne del af 1952. Og vi har rekorden!

Eller tag prisområdet!

Man førte en rent ud hysterisk agitation mod os på prisstigningerne i socialdemokratiets regeringsperiode. Priserne er steget omtrent dobbelt så meget i denne regerings tid. Jeg har ikke det mindste mod at sige — jeg tror endda, det tjener sagligheden at sige det —, at disse talstørrelser i sig selv ikke siger så meget. Det er nu engang næsten umuligt for en hvilken som helst regering at hindre, at prisstigninger udefra slår igennem her i landet, og dette gælder ikke mindst, når der er tale om så store prisstigninger som dem, der fulgte i Korea-krigens og oprustningens spor. Det interessanteste er imidlertid, at under den nuværende regering skyldes en væsentlig del af prisstigningen indenlandske faktorer.

Vi drøftede dette i foråret, jeg behøver ikke at gå nærmere i enkeltheder. Men lad mig tilføje nogle ord i anledning af åbningstalens bemærkninger om prislovgivningen. Statsministeren sagde her, at tiden var